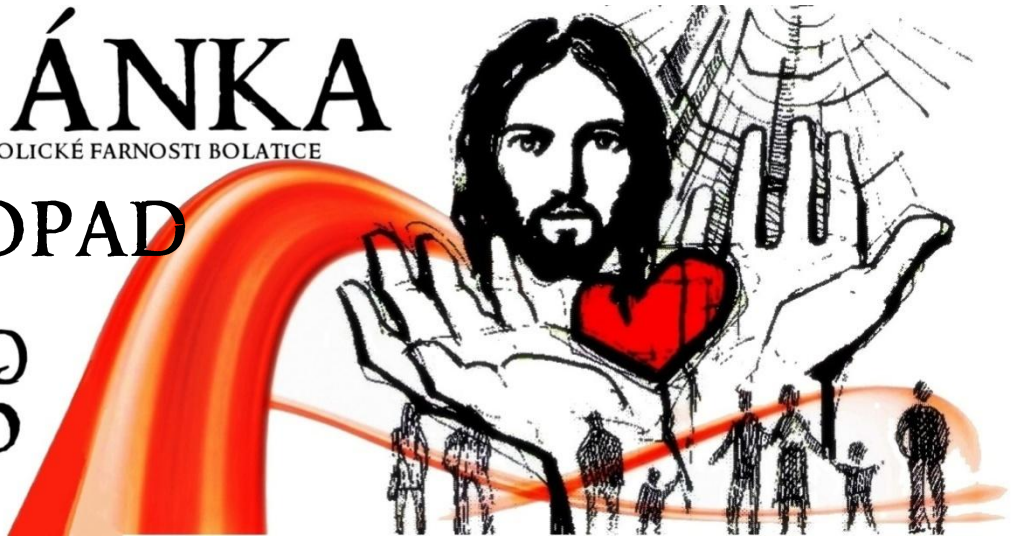
STUDÁNKA

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOLATICE

LISTOPAD 2016

Milí farníci,

když se podíváme kolem sebe, snadno spatříme, že se za oknem se rychle mění. Obloha je o něco víc tmavá a šedá, vzduch je studený a vlhký, den je kratší a nejsou slyšet ptáci. Stromy ztrácí listí a život jakoby uhnul smrti. Je to vlastně jeviště, na kterém nás Bůh upozorňuje na důležitá témata. Na pomíjivost tohoto světa, na to, že zde na zemi má vše materiální svůj začátek i konec, a to včetně nás lidí. Bůh nás chce skrze podzim dobře naladit k rozjímání o smrti. My jen procházíme touto zemí a jdeme dál.

Když tento rok umíral můj mladší přítel, kněz, řekl, že je zvědavý na onen svět, na to, co bude a jak bude. Je to svět, který nám připravil Bůh, a tak je bezpochyby krásný. Protože věříme Božímu slovu, víme, že je nekonečně krásnější než tento svět, který známe. V knize Zjevení můžeme číst: *„a (Bůh) setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo."* Není to úchvatná představa? Proto si navzájem připomínejme, že tam jdeme. Tam mají směřovat naše kroky.

Nebe je hezké nejenom pro svou vnější krásu, ale především kvůli Bohu, který naplní všechny naše nejhlubší potřeby. Nemáme sice ještě vyhráno, ale víra nám dává jistotu, že máme Boží podporu. Bůh člověka miluje, a proto ho nemůže opustit ani ve smrti.

Nadchází období dušiček a Bůh nám dává mimořádná privilegia. Jako by se na svém královském trůnu o něco posunul a udělal místo také pro nás, abychom mohli čerpat z Jeho moci. Hovořím o plnomocných odpustcích. Pokud dodržíme vše, co nám k získání odpustků církev ukládá, můžeme našim zesnulým pomoct. Odpustky jsou prominutí časných trestů za hříchy. Odpustky se rozlišují na úplné a částečné podle toho, zda se odpouštějí všechny časné tresty, nebo jen jejich část. To znamená, že získáme-li úplné odpustky pro určitou zesnulou osobu, ta opustí velmi nepříjemné místo, kterým je očistec, a jde do nebe. Bůh nám tu možnost dává. Využijme ji! Jeden den, jedno sv. přijímání, jeden odpustek pro jednoho zesnulého.

Je to také dobrá příležitost připomenout si, abychom dbali na to, aby naši umírající byli zaopatřeni. Svátost pomazání nemocných není jako křest, který se uděluje jen

jednou. Svátost pomazání nemocných můžeme opakovat a nemusí se nám spojovat hned se smrtí. Tuto svátost mohou přijímat třeba mladí lidé kvůli nemoci. Proto je lépe už zavčas o tuto svátost požádat a nečekat na poslední chvíli. Nejedná se přece o maličkost. Ve hře je vše. Bůh říká o nebi: *„Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem."* Amen.

P. Lesław Mazurowski

Zápis z jednání Farní pastorační rady

Zasedání dne 26. 9. 2016 Č.j. 2/2016

Přítomni:

P. Lesław Roman Mazurowski, Jana Ballarinová, Marek Blokeš, Stanislav Hanke, Pavel Kramář, Marie Křesťanová, Jana Lampartová, Lenka Lasáková, Andrea Pavlíková, Pavlína Řehánková, Patrik Vehovský, Tomáš Wawrzinek

Projednáno:

1. Otec Lesław poděkoval všem, kteří se v sobotu 24. 9. 2016 zúčastnili brigády na oklepání omítky na hospodářských budovách fary.
2. Projednání organizace a přípravy návštěvy bývalého polského prezidenta Lecha Wałęsy v Bolaticích ve dnech 7. –9. 10. 2016:
    - V sobotu 8. 10. 2016 od 12:00 hodin se v sále Kulturního domu v Bolaticích uskuteční beseda s bývalým polským prezidentem Lechem Wałęsou a dalšími významnými hosty z Polska.
    - Mši svatou v neděli 9. 10. v 8:30 hodin bude celebrovat biskup František Václav Lobkowicz, O. Praem. Mše svatá v 14:30 hodin nebude.
    - Projednán průběh a organizace slavnostní liturgie a náležitostí s ní spojených.
    - Zapůjčení židlí z Kulturního domu obstará Patrik Vehovský.
    - První lavice v kostele budou rezervovány pro hosty.
    - Před lavicemi budou připravena místa pro děti. Paní katechetky budou přítomny u dětí a postarají se o nerušený průběh slavnostní liturgie.
    - Ženy, které se starají o záhonky kolem kostela, osloví s prosbou o jejich údržbu před touto událostí Jana Ballarinová.
    - Po skončení slavnostní nedělní mše svaté bude pro hosty na faře připraveno menší pohoštění.
3. Zvažuje se zakoupení dataprojektoru, který bude využíván pro potřeby farnosti při různých akcích – přednáškách, besedách, koncertech apod.
4. Do kostela je třeba zajistit přenosnou lékárničku.
5. V souvislosti s výměnou textilních potahů na lavicích v kostele je třeba odvézt staré potahy do sběrného dvora. Zajistí Patrik Vehovský.
6. Před začátkem doby adventní se uskuteční již tradiční pletení adventních věnců.

Pavlína Řehánková

Svatý Václav

Nebeský Otče, dej nám sílu a odvahu,
abychom podobně jako svatý Václav
uměli spojovat to, co je rozdělené, a usilovali o mír a pokoj.
Dej nám naději tam, kde rozdělení neumíme zabránit
a kde obnovit pokoj není v lidských silách,
protože Ty dokážeš spojit i to, co rozděluje samotná smrt. Amen.
Svatý Václave, přimlouvej se za nás. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Jméno Václav je slovanského původu a znamená „více slavný“, „slavnější.“ Václav, přemyslovský kníže, byl vnukem Bořivoje a Ludmily. Narodil se kolem roku 907 ve Stochově u Libušína. Byl nejstarším synem přemyslovského knížete Vratislava I. a jeho manželky Drahomíry. Měl šest sourozenců, bratry Boleslava a Spytihněva a čtyři sestry. O Václavovu křesťanskou výchovu se zasloužila zejména babička Ludmila a nejspíše díky ní vynikal velkou úctou a láskou ke Kristu a Eucharistii.

Václavův otec, Vratislav I. zemřel r. 921, padl zřejmě při tažení proti Maďarům. Za Václava, kterému mohlo být přibližně 14 let, se ujala vlády jeho matka Drahomíra. V září toho roku pak přišel o milovanou babičku, která byla najatou rukou vraha uškrcena na Tetíně. Její ostatky dal Václav přenést po převzetí vlády na Hradčany k sv. Jiří.

Václav se ujal vlády v roce 925 a hned se snažil o nápravu nepořádků a o náboženssko-kulturní povznesení země. Za regentské vlády Drahomíry docházelo k útokům na přemyslovská panství. Mír v Čechách byl v ohrožení. Obklopení naší země nepřáteli bylo zřejmé a situaci mohl zvládnout jen skutečně moudrý panovník, kterému nezáleželo na sobě, ale na dobru národa. Jindřich I. si podmanil válkami polabské Slovany a v roce 929 vtrhl do Čech. Spojenáněmecká vojska oblehla Prahu a Jindřichova naděje na vítězství byla reálná. V této situaci kníže Václav vyjednáváním se silnějším a bezohledným nepřítelem dosáhl míru za cenu zavázání se k ročnímu odvádění částky 500 hřiven stříbra a 120 volů. V těchto časech to nebylo nic neobvyklého, jednalo se o tzv. „tibutum pacis“ – poplatek za mír. K obdobnému závazku se v této době upsal vůči výbojným Maďarům i německý král Jindřich I. nebo bavorský vévoda Arnulf. Právě s tímto poplatkem za mír nesouhlasil mladší Václavův bratr Boleslav.

Kníže Václav vždy jednal čestně a podle křesťanské lásky. Byl to muž zbožný, vzdělaný a laskavý, také spravedlivý a rozvážný vladař. Václav kácel šibenice, vykupoval lidi z otroctví a propouštěl vězně. Pro dobro národa se snažil o pozvednutí morálky a pokřesťanštění země. Měl zájem na vzniku českého biskupství, ale zřízení nebylo v jeho možnostech. České území spadalo pod biskupa v Řezně.

Nespokojení šlechtici uvažovali o odstranění takového knížete a obrátili se na Václavova bratra Boleslava, o němž věděli, že by o trůn stál. Vznikl plán na Václavovo zavraždění. Kníže Václav měl ve zvyku účastnit se ve své zemi poutních slavností a výročí posvěcení kostelů. Na svátek sv. Kosmy a Damiána byl proto pozván do Staré Boleslavi do Boleslavova sídla, v jehož blízkosti byl kostel zasvěcený těmto

mučedníkům. Po bohoslužbách vyhověl prosbě bratra Boleslava, zúčastnil se u něj hostiny a zůstal přes noc. Za noci se Václavovi odpůrci sešli s Boleslavem a dojednali zavraždění Václava ve chvíli, kdy podle svého zvyku půjde na ranní mši.

28. září, když šel Václav do kostela, byl cestou napaden Boleslavem. Václav jako silnější se mu ubránil a dodal: „Bůh ti to odpusť, bratře!" a pospíšil si k chrámovým dveřím. Boleslavovi se ještě ubránil, ale tlupě jeho ozbrojenců již ne. Známe den Václavovy smrti, ale kterého roku k ní došlo, zůstalo mezi historiky spornou otázkou. Buď to bylo v r. 925, nebo až v roce 935. Víme, že Václav Boleslavovi odpustil a přál si, aby mu odpustil i Bůh. Lze se domnívat, že to nakonec Boleslavovi pomohlo k lítosti, kterou projevil tím, že Václavovy ostatky dal z hrobu v Boleslavi přenést na Pražský hrad do chrámu sv. Víta.

Úcta k sv. Václavu se rychle rozšířila po celé vlasti i za hranice. Od 12. století dochází **ke změně obrazu světce** – není to již světec se sepjatýma rukama a svatozáří, **ale patron a ochránce v podobě rytíře se štítem a korouhví. Ve 13. století vznikl slavný svatováclavský chorál,** který se stal středověkým ekvivalentem novodobé státní hymny.

Velkým ctitelem sv. Václava byl Karel IV. Nechal bohatě vyzdobit **svatováclavskou kapli** v nově budované katedrále sv. Víta, tam byly také uloženy korunovační klenoty, pro které si Karel IV. vyžádal od papeže Klimenta VI. listinu, jíž byla **nová královská koruna** věnována zemskému patronu sv. Václavu. Koruna spočívala na světcově lebce a snímala se jen při korunovaci a jiných významných příležitostech. Stala se majetkem sv. Václava a jednotliví panovníci se stávali jen jejími dočasnými nositeli a vykonavateli světcovy vůle.

Svatý Václav se nestal výhradně katolickým světcem, ale křesťanským a národním symbolem. Bylo s ním spojeno vše, co bylo důležité v životě národa, stal se symbolem české státnosti. Je světcem, kolem kterého se ve vážných dobách a významných situacích shromažďuje český národ.

Závěrečná modlitba

Všemohoucí věčný Bože, na přímluvu svatého Václava,
dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou.
Dej jim ducha moudrosti a prozíravosti; ať respektují Tvůj
spravedlivý řád, hájí lidskou důstojnost a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti;
ať podporují zdravou rodinu založenou na celoživotním věrném
svazku muže a ženy;
ať poctivě spravují svěřený majetek a svým jednáním dávají
dobrý příklad celé společnosti;
ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím, probouzejí touhu
po dětech a jejich dobré výchově.
Nás pak naplňuj Svatým Duchem, abychom svým životem
přispívali ke šťastné budoucnosti národa a zodpovědně rozhodovali.
O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Za společenství La vie Montante Magda Jurášková

Kniha Jonáš

Kniha Jonáš je starozákonní prorocká kniha. Nalézáme ji v Písmu mezi proroky Abdijášem a Micheášem. Jméno proroka, kterému se připisuje a které je uvedeno v názvu knihy, je Jonáš, což v překladu znamená holubice.

‚Kniha proroka Jonáše je sice tradičně řazena v Písmu mezi knihy prorocké, není však klasickou sbírkou výroků, ale připomíná krásný inspirativní příběh o vztahu člověka a Boha. Je to příběh, který svou zvěst předává čtenářům vyprávěním nikoli reálných, historických událostí, ale spíše formou podobenství a pohádkovým světem. Nemůžeme však říci, že by Jonáš byl k prorockým spisům řazen neprávem. Kniha zapracovává do svého poselství velmi staré prorocké motivy a hlavním důvodem je pak sama postava Jonáše. Ten se má stát nejen zvěstovatelem soudu, ale i pokání a milosti. Skutečnost, že v knize samotné není Jonáš označen jako prorok, chce zřejmě připomenout, že Bůh svobodně zasahuje a se svým poselstvím může poslat kohokoli.

Přečtěme si Jonášův prorocký spis a zamysleme se nad postavou Jonáše a nad jeho charakteristikou Boha. Jaký člověk je Jonáš? Co vlastně chce a co nechce? Kde Bůh v Jonášovi mlčí?

Protagonistou příběhu je sice Hospodin, ale všechny čtyři kapitoly knihy zároveň slouží k tomu, aby mohla být v maximální šíři vyjádřena komplikovaná povaha jeho proroka. Postava Jonáše působí především hluboce lidsky. Není to žádný idealizovaný světec nebo naopak člověk špatný. Má své důvody, kvůli nimž nejprve odmítne službu pro Boha Hospodina, podruhé ji ovšem beze slov přijímá. Když jsou kvůli němu námořníci v ohrožení, neváhá se dobrovolně obětovat za jejich záchranu. Dokáže být svéhlavý i zcela odevzdaný, má dar prožívat silné emoce nejen negativní (vztek a strach), ale i velikou radost z keře a jeho stínu. Je to zkrátka člověk se všemi hlubinami a protiklady složité osobnosti. Mohli bychom říci, že autor každému z nás chtěl dát šanci se v nějakých rysech této postavy najít.

Jonáš pak charakterizuje celkem vyčerpávajícím způsobem svého Boha tím, že říká námořníkům, že Hospodin je Stvořitelem, dále se o Bohu dozvídáme mnoho v žalmu a nakonec prorok i ve své největší zlobě nazývá Hospodina Bohem milostivým a soucitným, shovívavým a pánem milosrdenství. Bůh k Jonášovi promlouvá v 1,2; ve 3,2; ve 4,4 a také v 4,9–11.

Pouze v druhé kapitole čteme monolog proroka, který nemá v celém vyprávění obdoby. Je to scéna, v níž zaznívá pouze jediný hlas, a sice Jonášův, z hlubin moře. V této kapitole, jako jediné, Hospodin na proroka ani jednou nepromluví. Taková scéna působí jako děsivě temné místo bez Boha, zvláště představíme-li si opravdovou tmu hluboko pod hladinou masy vod. Není tedy divu, že Jonáš zoufale volá k Hospodinu.

Mohli bychom diskutovat o prorokově žalozpěvu z útrob ryby, zda do příběhu patří. Z hlediska výstavby textu zde žalm narušuje narativní výstavbu knihy. Je však potřeba vní-

mat nářek jako nezbytnou součást a přijmout stěžejní význam žalmu pro pochopení vývoje děje v hlavní zápletce knihy.

Otázka na konec (4,11) nechává na čtenáři, zda a jak se poselstvím příběhu nechá zasáhnout. A celý příběh, jenž je nám lidem velmi blízký, nás může oslovovat stále znovu a znovu, budeme-li mu naslouchat.

S přáním číst Boží slovo a přemýšlet o něm Andrea Pavlíková

Lech Wałęsa na mši sv. celebrované biskupem

Neděle 9. října 2016 byla pro naši farnost výjimečným dnem. Kostel svatého Stanislava se stal svědkem významné události. Slavnostní liturgii za účasti velkého počtu věřících zde v 8:30 hodin celebroval ordinář ostravsko-opavské diecéze, Mons. František Václav Lobkowicz, O.Praem, a to za přítomnosti bývalého polského prezidenta Lecha Wałęsy. Ten na návštěvu do naší obce a jejího okolí zavítal ve dnech 7.–9. 10. 2016.

Mše svatá s mezinárodní účastí byla sloužena střídavě v českém i polském jazyce. Otec biskup v první části své promluvy, kterou vedl v polštině, vyzdvihl roli L. Wałęsy v boji za svobodu a demokracii a vyslovil poděkování za zásluhy na pádu totalitního komunistického režimu v Evropě, na budování světového míru a prosazování lidských práv. Druhá část promluvy, vedená v češtině, se nesla v duchu poselství nedělního evangelia podle Lukáše o uzdravení deseti malomocných, z nichž pouze jeden se vrátil a Ježíši za své uzdravení poděkoval (Lk 17, 11–19). Byla v ní zdůrazněna úloha potřeby a zároveň nutnosti Boha prosit, ale mu i poděkovat a chválit ho. Otec biskup značnou část své promluvy směřoval k dětem a očividně se těšil hojnému počtu dětí v kostele.

Bývalý polský prezident, Lech Wałęsa, blízký spolupracovník a přítel Václava Havla a osobnost s vysokým morálním kreditem, je člověk, kterého víra doprovází celý život a nejednou mu pomohla překonat těžké chvíle jeho života. Dodnes je silně věřícím katolíkem a o víře se nezdráhá zcela otevřeně a bez zábran mluvit. A nejen mluvit! Upřímnost své víry dokládá i skutky – např. pokleknutím před přijetím svatého přijímání, což je jeden z nejvyšších projevů úcty k Eucharistickému Ježíši, jemuž jsme mohli být přímými svědky.

V závěru slavnostní mše svaté otec biskup všem přítomným udělil svátostné požehnání. Poté poslanec Parlamentu ČR a starosta obce Bolatic, Herbert Pavera, poděkoval otci biskupovi za to, že znovu zavítal do naší farnosti a přijal pozvání sloužit tuto mši svatou, otci Lesławovi za veškeré úsilí spojené s přípravou slavnostní liturgie a doprovázením pana prezidenta po dobu jeho přítomnosti u nás, a v neposlední řadě panu prezidentu Lechu Wałęsovi za to, že si vybral k odsloužení mše svaté právě kostel svatého Stanislava a mohli jsme spolu vytvořit jedno krásné modlitební společenství.

Upřímné poděkování patří všem, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do organizace a příprav této mše svaté a otevřeli svá srdce prostřednictvím služby Bohu i svým bližním. Otec biskup mimo jiné vyzdvihl náš sbor i připravenost ministrantů.

Pavlína Řehánková

Ministranti hlásí a informují

Snad nám nemohlo ujít, že v neděli 9. října přijel za námi do Bolatic otec biskup Mons. František Václav Lobkowicz, a to u příležitosti návštěvy bývalého polského prezidenta, aby v Bolaticích sloužil nedělní mši. Tato liturgie nebyla jako obyčejná mše o neděli. Přinesla dost změn, na které jsme se jako ministranti museli připravit. Změny se týkaly zejména průvodu do kostela, držení mitry nebo berle, svící a kříže apod. Naším hlavním úkolem bylo všechno si nacvičit a dobře se naučit, abychom vše zvládli, nic nepopletli a neudělali si před otcem biskupem ostudu. Proto jsme začali nacvičovat už ve čtvrtek před samotnou mší, abychom si osvojili funkce, které jsme měli na starosti. Nácvik trval až do večerních hodin. Chci poděkovat rodičům za vstřícnost – že jim nevadilo, že kluci přišli domů o trochu později.

Jedna z nových věcí pro nás ministranty a akolyty, a především pro naše maminky a manželky akolytů, je, že se budou alby ministrantů a akolytů prát hromadně. Doposud si totiž alby brali ministranti i akolyté domů a tam je maminky vypraly a vyžehlily. Děkujeme proto našim maminkám a manželkám akolytů za to, že jsme vždycky mohli u oltáře zářit v čistých a voňavých albách.

Jelikož jsem u oltáře skoro 9 let, tak jsem už něco odsloužil a zažil. Např. změny farářů – začínal jsem za o. Przemka v roce 2009 – a také nové ministranty, kteří přicházejí i odcházejí. Musím ale říct, že v tuto chvíli se nás 14 ministrantů drží a doufám, že počet jen poroste. Jak už jsem uvedl, u oltáře ministruji skoro 9 let a v současné době jsem na střední škole, takže nestíhám mše přes týden, a proto chodím jen o víkendech, případně se snažím přijít i přes týden, pokud na všední den připadá nějaký svátek. To, že někdo přejde ze základní školy na střední, automaticky neznamená, že musí přestat ministrovat. Doufám, že ani ostatní ministranti neskončí s ministrováním při odchodu na střední školu, byla by to škoda.

Každopádně bych chtěl všechny, kteří chtějí začít ministrovat, kluky a holky od 4. třídy, pozvat, ať se nebojí přijít na naše schůzky. Nejde jen o nacvičování, ale na každé schůzce je nějaké to odreagováni v podobě nějaké hry nebo filmu. Každou schůzku někdo vede: Marek Blokeš, Šimon Plaskura nebo já. Tak se neboj a stav se za námi na schůzku, ať jsi holka nebo kluk, nebudeš litovat a poznáš hromadu nových kamarádů. Nejbližší schůzky budou ve čtvrtek 10. 11. v 17:45 a v úterý 22. 11. v 16:30 na faře.

Za ministranty Matěj Tomšů

Šipkovaná pro rodiny s dětmi

Rodiny s dětmi zvou všechny děti i jejich rodiče v sobotu 5. listopadu na tradiční šipkovanou, která povede ulicemi Bolatic. Cílem všech účastníků bude poznávání sebe samých, netradiční poznávání Bolatic a plnění různých úkolů. Sraz všech účastníků bude ve 14:00 hodin na farní zahradě. S sebou teplé oblečení! Celá šipkovaná skončí v 16:00 hodin na faře, kde se občerstvíme, ohřejeme a celé zábavné odpoledne zakončíme společně večerní mší svatou v 17:00 hodin.

Za kolektiv pořadatelů zve Andrea Pavlíková

Adventní duchovní obnova pro ženy

Adventní doba má dvojí povahu: je to doba přípravy na oslavu Narození Páně, kdy oslavujeme první příchod Syna Božího k lidem, a zároveň je to doba, v níž vedeni touto vzpomínkou směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto dvou důvodů je doba adventní dobou oddaného a radostného očekávání. Využijme tedy tohoto času a prožijme společně adventní duchovní obnovu. Pomocí nejrůznějších metod praktické práce s Biblí se budeme zabývat adventními biblickými texty.

Duchovní obnova je určena všem ženám, které chtějí přemýšlet a rozjímat nad adventními texty. Setkání může posloužit jako výborná adventní příprava na Vánoce, na liturgii o slavnosti Narození Ježíše Krista.

Kde:	Fara Bolatice
Kdy:	2.–3. prosince 2016
S sebou:	Písmo svaté a nějakou buchtu ke kávičce ☺
Cena:	120 Kč (oběd, pitný režim, aj.)

Program:

Pátek:	18:00	zahájení duchovní obnovy na faře v Bolaticích
	18:00–20:30	večerní blok
Sobota:	08:00–09:00	možnost svátosti smíření (po domluvě s P. Petrem Chalupou)
	09:00–12:00	dopolední blok (s přestávkou)
	12:00–13:00	oběd (zajištěn na faře)
	13:00–14:00	prostor pro rozhovor s knězem, svátost smíření
	14:00–16:30	odpolední blok
	16:30–17:00	příprava na mši svatou
	17:00–18:00	mše svatá v kostele

Bližší informace poskytne Andrea Pavlíková, u níž se můžete nejpozději do 20. 11. 2016 přihlásit, a to na tel. 739 46 33 35 nebo e-mailu: proandreu@gmail.com

Zve Vás České katolické biblické dílo

P. Petr Chalupa, Marie Klašková

Misijní neděle

VII. ročník projektu MISIE – Učíme se pomáhat

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do sbírky pro sestru Barboru do Paraguaye. Dětem, dospělým, těm, co pekli, balili, chystali, zdobili a vyráběli. Jejich práce nepřišla nazmar, vybralo se krásných **32 187,- Kč**.

Jana Kubatková

Pokoj a dobro!

Moji drazí spolufarníci z Bolatic a Borové, chtěla bych Vám všem – celé své farnosti a každému osobně moc poděkovat za dary, které jsme od Vás obdrželi u příležitosti misijního prodeje o misijní neděli. Velké díky Vám všem za Vaše otevřené srdce a obrovskou štědrost.

Peníze budou použity pro nejchudší děti a celé rodiny z osady Rosa Mystica v Aregua v Paraguayi. Budeme jim moci nakoupit jídlo, pití, léky, školní potřeby a všechno nezbytné, co potřebují k životu.

Kéž Pán Bůh hojně oplatí každému z Vás za Vaši štědrost. Pamatujeme na Vás v modlitbách každý den při mši svaté v Centru Božího Milosrdenství v Aregua. Ještě jednou velké PÁN BŮH ZAPLAŤ.

S vděčností Vaše sestra Barbora

Zlato se zkouší v ohni

„Synu, přicházíš-li sloužit Hospodinu,
připrav svou duši na pokušení.
Drž na uzdě své srdce a buď vytrvalý
a nejednej ukvapeně, když tě něco postihne.
Přilni k Hospodinu, neodvracej se od něho,
abys nakonec dosáhl vyvýšení.
Přijímej všechno, co tě potká,
a jsi-li vždy znovu pokořován, buď trpělivý.
Vždyť zlato se zkouší v ohni
a lidé Bohu milí v peci pokoření.
Důvěřuj Bohu, on se tě ujme,
choď cestou přímou a doufej v něho.“
(Sír 2, 1–6)

Znám jednoho zapřisáhlého ateistu. Onen člověk alespoň tvrdí, že jím je. Podle mého názoru v něm Bůh již zasel semeno víry, a to padlo na úrodnou půdu. Jen o tom ten člověk ještě neví. Velice rádi spolu diskutujeme o otázkách víry. Nedávno mi říká: „Vy křesťané máte život o hodně složitější, prožíváte více utrpení než nevěřící a jste více zkoušeni. Tak proč bych měl věřit?“

Proč má člověk, který má k Bohu blízko, mnohdy složitější život? Na to je z určitého pohledu velmi snadná odpověď. Boží nepřítel se snaží napáchat nejvíce škody právě tam, kde má co ničit. Tam proti člověku úto-

čí, nedá mu pokoj a vystavuje ho různým pokušením a lákadlům tohoto světa. Poněvadž často popíráme existenci Božího nepřítele a z našich nezdarů viníme Boha, má Boží nepřítel široké pole působnosti a nikým nepozorován a nerušen škodí.

Proč v našem životě přicházejí zkoušky? Určitě ne proto, aby nás Bůh zkoušel. On ví, co je v člověku! Bůh jako milující Otec je plný milosrdenství a lásky. Proč tedy dopouští zkoušky? Kateřina Lachmanová ve své přednášce *Pouště duchovního života* říká, že **zkouškami procházíme kvůli tomu, abychom dozráli do jisté proměny,** abychom se stali tím, čím máme být.

Mnohdy se tak děje skrze různá pokořování. **Pokořování však není ponižování!** Ponižování je útok proti důstojnosti člověka, proti jeho velikosti. **Pán je ten poslední, kdo chce člověka ponižovat. A když nás uvádí do pokory, uvádí nás do pravdy o nás samých!** Může se tak dít skrze různé pouště našeho života, krize či propady.

Pravda o sobě je nejen to, že znám svá omezení, své slabosti a nedokonalosti, ale především si je umím přiznat a následně je i přijmout. Když je vnitřně přijmu, pak na sobě dokážu mnohé změnit, pak jsem soucitný k chybám a omylům druhých, pak nemám potřebu soudit, poněvadž jsem si vědom toho, že já sám jsem ten, kdo Bohem není souzen, nýbrž milován. Bůh je jako milující rodič, který své dítě napomíná a kárá, když vidí, že něco není v pořádku! Ne proto, aby mu ublížil, aby ho ztrestal, ale proto, že ho má rád, a není lhostejný k tomu, co se v životě jeho dítěte děje.

K čemu jsou dobré zkoušky? Každé nesnadné období v životě může vyústit v hlubokou proměnu našeho nitra. Tato období přicházejí proto, **aby se v lidském srdci vytavilo jen to, co je cenné. Oddělí se plevel a polovičatost**. Mnohdy jde o bolestný proces, protože nás zbavuje nánosu všeho, co tam nepatří, aby zůstal ten lidský originál, který vzešel z Boží ruky. Pokoření osvobozuje a člověk může být sám sebou víc, než byl předtím. Důležité je pozvat Ježíše do té či oné situace, odevzdat mu to, s čím si nevím rady, v důvěře, že On se postará! To není výzva k nečinnosti! To je důvěra, že On se té situace osobně ujme, protože já třeba nevím, kudy kam, a povede mne skrze druhé lidi, činy, příležitosti, ale i nezdary, nepochopení a karamboly.

Bůh chce, abychom rostli! Pravda Boží přichází, ale naráží na naše uzavřená srdce, na naši tvrdost a ohraničenost. Pak do nás nemůže vstoupit. Bůh k nám promlouvá, ale my neslyšíme! Svatý Pavel v Listě Římanům ukazuje cestu, a to skrze změnu smýšlení. Píše: „Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A **nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení**, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.“
(Řím 12, 1–2)

Pavlína Řehánková

Informace

Setkání farních společenství:

Schola	každou neděli v 13:30
Ministranti	10. 11. v 17:45 22. 11. v 16:30
Podávající sv. přijímání	12. 11. 2016 v 18:15
Společenství matek	10. 11. v 18:00
Společenství seniorů	16. 11. v 15:00

Návštěva nemocných

Pá 4.11.	Družstevní, Sokolovská, Nádražní, K Hrázi, Jasanová, 1. Máje, Hornická
Pá 2. 12.	ul. Příkopní, Luční, Slunečná, Polní, Květinová, Svobody, Souběžná, Hlučínská

Schůzky biřmovanců:

S o. Lesławem v kostele	18:00	pátek 11. 11.
Ve skupinkách na faře	18:00	čtvrtek 24. 11. / pátek 25. 11.

Adorace a pobožnosti:

1. čtvrtek v měsíci	3. 11., po večerní mši svaté adorace vedená za nová kněžská, řeholní a misijní povolání
1. pátek v měsíci	4. 11., tichá adorace a možnost sv. zpovědi od 16:00 do 16:45, společná modlitba litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání; po mši svaté tichá adorace až do 19:00
3. pátek v měsíci	18. 11., po večerní mši svaté modlitba Korunky k Božímu milosrdenství
3. sobota v měsíci	19. 11., po večerní mši svaté adorace, ve které budeme odprošovat, děkovat a chválit Hospodina

Mše svaté:

Dětská mše svatá	13. a 27. 11. ve 14:30
Mše sv. na Borové	24. 11. v 17:00, po ní návštěva borovských nemocných

Sbírky:

Den Bible	12. 11. a 13. 11.
Měsíční na opravy	19. 11. a 20. 11.

Od pondělí 31. 10. platí **zimní pořad bohoslužeb.** V **pondělí, čtvrtek, pátek a sobotu** budou mše **v 17:00**, v úterý v 6:30 a o nedělích v 8:30 a ve 14:30.

Úřední hodiny farní kanceláře budou od 31. 10. v **pondělí a pátek 15:30–16:30**.

1. 11. je **Slavnost Všech svatých**, jedná se o slavnost s doporučenou účastí na mši svaté. Bohoslužby v našem kostele budou v **6:30** a v **17:00** (obě zpívané), po večerní mši svaté bude pobožnost na hřbitově.

2. listopadu, v den **Památky všech věrných zesnulých**, budou v našem kostele slouženy mše svaté v **6:30** a v **17:00** (obě zpívané). Ranní mše svatá bude obětována za všechny naše blízké zemřelé, jejichž jména jsme vhazovali do krabičky na oltáři u Panny Marie.

Možnost získání plnomocných odpustků přivlastněných pouze duším v očistci:

- 1. a 2. 11. při návštěvě kostela a splnění tří obvyklých podmínek (sv. smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce); navíc je potřeba se pomodlit Otče náš a Vyznání víry
- 1.–8. 11. při splnění tří obvyklých podmínek a návštěvě hřbitova, kde je třeba se pomodlit (klidně jen v duchu) za zemřelé

Ve čtvrtek **3. 11.** v 18:00 hodin se na faře uskuteční **zasedání Farní pastorační rady**.

V neděli **13. 11.** oslavíme **výročí posvěcení našeho kostela** (Krmáš), mše svaté jako obvykle o nedělích v 8:30 a ve 14:30 hodin.

V neděli **20. 11.** budeme slavit **Slavnost Ježíše Krista Krále**.

V sobotu **26. 11.** proběhne **od 13:00 do 16:00** již tradiční **pletení adventních věnců** v sále hasičské zbrojnice. Adventní věnce budou požehnány v sobotu večer, i při obou nedělních mších svatých.

Úmysly mší svatých

Po	31. 10.	17:00	Za živou rodinu do ochrany Boží a Panny Marie
Út	1. 11.	06:30	Na jistý úmysl
		17:00	Za + Gerharda Rataje, 2 bratry a rodiče, za + Marii Kašnou, manžela, syna a snachu
St	2. 11.	06:30	Za zemřelé z naší farnosti a za naše farní společenství
		17:00	Za duše v očistci
Čt	3. 11.	17:00	Na poděkování za 50 let společného života s prosbou o další Boží požehnání a za + rodiče z obou stran
Pá	4. 11.	17:00	Za + Irenu Blokešovou k 1. výročí úmrtí
So	5. 11.	17:00	Za + Viktorii Kollarczikovou, padlého manžela, rodiče z obou stran, zemřelé sourozence a živé rodiny
Ne	6. 11.	08:30	Za + rodiče, padlé syny, + dcery a 4 zetě
		14:30	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a za další Boží ochranu
Po	7. 11.	17:00	Za + Alfreda Malchera, manželku, zetě a rodiče z obou stran
Út	8. 11.	06:30	Za naše farní společenství
Čt	10. 11.	17:00	Za + Josefu Jiříkovou k 100. výročí narození, + manžela a + vnunka Petra
Pá	11. 11.	17:00	Za + Kristinu Michalíkovou k 1. výročí úmrtí
So	12. 11	17:00	Za + Gertrudu Vitáskovou a rodiče z obou stran
Ne	13. 11.	08:30	Za + Kristinu Dudovou, mažela, syna a vnuka
		14:30	Za + Josefa Baránka, rodiče, sourozence a živou rodinu
Po	14. 11.	17:00	Za + Františku Kupkovou, manžela, syna a dceru a za živé rodiny
Út	15. 11.	06:30	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii ustavičné pomoci za 80 let života a další Boží ochranu
Čt	17. 11.	17:00	Za + Annu Kociánovou, + příbuzné a za živé rodiny
Pá	18. 11.	17:00	Za + Gertrudu Paškovou k 1. výročí úmrtí
So	19. 11.	17:00	Za + Adolfa a Martu Rzehánkovy
Ne	20. 11.	08:30	Za scholu, chrámový sbor, zpěváky, varhaníky a hudebníky
		14:30	Za + tety Marii Jiříkovou a Gertrud Tiede
Po	21. 11.	17:00	Za + Josefa Kaschného k 1. výročí úmrtí
Út	22. 11.	06:30	Za naše farní společenství
Čt	24. 11.	17:00	***Borová:*** Za + rodiče, duše v očistci a živé rodiny
Pá	25. 11.	17:00	Za + Horsta Schimetzka k 1. výročí úmrtí
So	26. 11.	17:00	Za + Horsta Theuera k 1. výročí úmrtí
Ne	27. 11.	08:30	Za + Rudolfa Balarina k 1. výročí úmrtí
		14:30	Za + Jiřího Janíka k 1. výročí úmrtí

Omlouváme se za případné chyby ve jménech a úmyslech mší svatých.
Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Vydává:	Římskokatolická farnost Bolatice, Svobody 13, 747 23 Bolatice		
Šéfredaktor:	Hedvika Kramářová	Náklad:	650 ks
Web:	www.farnost.bolatice.cz	Uzávěrka:	22. 11. 2016
Telefon:	731 625 635	Příští číslo:	27. 11. 2016
E-mail:	studanka@volny.cz rkf.bolatice@doo.cz	Evidenční číslo:	MK ČR E 14902